

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrio, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio VIII. De accusatione in iudicio post incarcerationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

per medium contractus, omnibus tam
en illæsis, pedibus ergo, quibus equi
non aderant, reliquum iter confece-
runt, cum Stabuleti in carcere inquisi-
sent Ioann. illum de Vaulx, cuius cau-
sa eo profecti fuerant; is statim illis, be-
ne (ait) in vita expalluitis; nec satis
vobis omnia prospere successerunt. Et
dissimilantibus illis, casum narravit,
addiditque se id à suo dæmone accepisse,
damnum tamen ab alio quodam dæ-
mone illatum, iniussu suo: voluisse dæ-
monem amplius nocere; sed non licui-
sse Hinc causam habetis, posse per dæ-
monem nocere, si Deus permittat: raro
Deum permettere, ne iustitiae execu-
tio in maleficos impediatur. Plura vide-
te sup. lib. 3 part. I. q. 3.

Vilior ergo est monitio, ne iudices
illos diu detinant in carceribus, sed
vel fontes velox pœna consumat, vel
innoxij reperti liberentur maturius: a
& vt obseruentur, ne qua secum ferant,
vel ne qua inferant alij, quib. sibi nec
queat inferre: & eadē de causa, ne diuso-
lae permittantur, nihil enim Diabolus
diligentius conatur, quam ad mortis
consilium illas inducere. Sed cureas
carceribus non eripit? G RILLAND.
question. 9. scribit quosdam iudices sæ-
pe expertosan solita inunctione Magi
capti per dæmonem efferrentur, &
nullum umquam fortilegia tum effe-
& um sortita. Vnde multos tenuisse,
quod capti à dæmonē eripi non pos-
sint: & rationes reddit duas, primam
quia Diabolus mauult illas in profes-
sione sua statim mori. 2. quia D a v s
non permittit dæmones exercere po-
tentiam suam, ne id fiat in scandalum
ipsorum iudicium, & Dei ignominiam,
Nam videretur plus posse Diabolus in
suis ministris strigibus; quam Deus in
luis, qui sunt iudices, quæ ratio poste-
rior est D. Thom. Confirmatur, quia

a Authen-
tode.
cultod.
reorum.
b Nic. Re-
mig. li. 3:
de mono-
lat. c. 6. 7.
& 8.

A Pompeiopoli existens Inquisitor per-
misit cuidam malefico capto vt se inun-
geret, & licentiam dedit euolandi si
posset, & ille statim iubatus fuit in aë-
rem. Cum Legione in Hispania dege-
rem legi litteras ad doctorem quen-
dam Canonicum datas, quibus hoc in-
ter cetera narrabatur. Ergone hoc tūc
accidit, quia cessabat ratio prædicta,
nec dæmon poterat videri contra iudi-
ciariam potestatem præualuisse? Sua-
derem tamen Iudicibus abstinere ab
huiusmodi experientijs; in quibus plus
est curiositatis, quam pietatis. Punitæ
morte iudicum curiositatis ego alias
ex Cumano exemplum dedi; quod i-
dem ex Siluestro Prierate CRESPE-
TUS narravit, lib. 1. de odio Satana dis-
cur. 15. Posterior autem illa: D. Thomæ
ratio quanti sit momenti dictum iam,
lib. 3. part. 1. quæst. 5.

SECTIO VIII.

*De accusatione in iudicio post in-
carcerationem.*

E hac sufficiunt iam à
nobis dicta, sup. sect. 6. si
quis plura volet, legat
Prosp. Farinac. quæst. 12.
& 16. Clar. §. fin. q. 12.
cum mul. seq.

SECTIO IX.

Dé tortura.

A D hanc iam diximus, quæ
sufficient indicia; sup. sect. 3.
& sect. 4. Nūc videndū no-
bis qualis esse debeat? quā-
do iteranda decernendaue? & quæ hac
in re superstitionis sint vitanda?
Quoad primum secundumque sunt
enim

EE